

Davant la pròxima discussió de l'Estatut

Important reunió dels parlamentaris catalans

Unanimitat absoluta

Dilluns a la tarda, a dos quarts de cinc, començà al saló de sessions de la Generalitat, la reunió de parlamentaris que havia estat convocada oportunament pel senyor Macià sió al Parlament de la República de l'Estatut de Catalunya.

Abans de començar la reunió, el senyor Macià sostingué una conversa amb els diputats de la minoria regionalista senyors Abadal, Rahola i Estelrich.

El senyor Carrasco parlà amb els periodistes i digué que havia trobat molt encertades les manifestacions del senyor Companys publicades al "Full Oficial" i que suposava que assenyalarien la tònica de la reunió. Els altres parlamentaris es negaren a fer declaracions.

La sessió fou presidida pel senyor Macià, el qual tenia a la seva dreta el cap de la minoria, senyor Companys, i a l'esquerra, el ministre de Finances, senyor Carner. Actuava de secretari el senyor Sbert, que ho és de la minoria. Assistiren, ultra els diputats, els senyors Irla i Casanoves, consellers de la Generalitat.

El primer en sortir de la reunió fou el senyor Carner, el qual havia de marxar cap a Madrid. Es negà a fer declaracions. Es limità a dir que tot anava bé. Després sortí el Dr. Dolcet, el qual posà de relleu la unanimitat que havia imperat en les discussions.

La reunió s'acabà a tres quarts de nou del vespre. Els periodistes s'aproparen als reunits. El senyor Companys sortí somrient i manifes-

tà que es sentia optimista del tot respecte la discussió de l'Estatut i que no calia admetre la possibilitat de cap refús al vot particular dels senyors Lluhi i Xirau, que la minoria feia seu. El senyor Abadal també es mostrava molt satisfet de la reunió. El senyor Carrasco va dir que la minoria acceptava el vot particular, esperant que si les circumstàncies ho permeten es pugui obtenir més atribucions per Catalunya.

Nota oficiosa

El senyor Sbert en sortir de la reunió, facilità a la premsa, la nota següent:

"Reunida la minoria catalana amb assistència dels senyors Macià, Carner, Companys, Gassol, Abadal, Hurtado, Lluhi, Llairet, Sunyol, Carrasco, Santaló, Ventosa i Roig, Pi i Sunyer, Aiguader, Grau, Esteve, Nicolau d'Olwer, Quintana, Dencàs, Coromines, Serra Moret, Aragai, Estelrich, Rahola, Selves, Carner, Palet i Barba, Doleet, Simó, Loperena, Puig i Ferrater, Bordes de la Cuesta, Terradelles, Ruiz Lecina, Jiménez, Belli i Sbert, fou aprovat el vot particular dels senyors Lluhi i Xirau, presentat al si de la Comissió d'Estatuts, quedant com a vot de la minoria catalana al dictamen que la dita Comissió ha lliurat a les Corts Constituents, i representatiu del mínim d'aspiracions de Catalunya que els seus diputats defensaran formant un front únic.

Fou nomenat un Comitè adjunt a la presidència de la minoria, format per un representant de cada grup polític, el senyor Hurtado en representació dels independents i pel secretari de la minoria, el qual Comitè presidit pel cap d'aquesta, tindrà cura de l'ordenació dels debats i designació de les persones que han d'intervenir en representació de Catalunya en la discussió dels punts essencials de l'Estatut. Els senyors Domingo, Berenguer, Ayats, Estadella i Puig d'Asprer, feren constar per telègraf la seva adhesió entusiasta als acords de la minoria catalana."

El Sr. Macià, satisfet

Després, el senyor Macià va rebre els periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat, i començà excusant-se de no haver rebut, durant els darrers dies, la premsa per mor de la malaltia de la seva germana, la qual en aquests moments es troba millorada en el seu estat, dins la gravetat de la dolença.

Digué que estava molt satisfet de la reunió celebrada, i que no es creia que s'hagués desenrotllat amb tanta cordialitat i afecte, pel qual sempre ha lluitat. Tothom féu les observacions anant a cercar la coincidència i no l'allunyament. Remarcà que el senyor Domingo havia enviat un entusiasta telegrama d'adhesió. Manifestà, així mateix, el senyor Macià, la seva confiança que s'aprovaria l'Estatut, en atenció a la necessitat que de la seva aprovació tenen tant Espanya com la mateixa Catalunya.

A preguntes d'un periodista, el senyor Macià va dir que dissabte, dia de Sant Jordi, seria festa, si bé oficialment no tindria lloc la missa que acostumava a celebrar-se a la capella.

Respecte la reunió celebrada al matí, va declarar que s'havien canviat impressions sobre la confecció del nou cartipàs municipal, que afecta també la solució de la crisi del Govern de la Generalitat. Creu que dimecres es procedirà a la reforma de l'esmentat cartipàs. Aclarí, a indicacions d'un repòrter, que el salari del senyor Giralt com a conseller de Finances, no el percep ningú actualment. Respecte del punt del cartipàs, afegí que hi ha unanimitat, i que suposant que no n'hi hagués, ell s'encarregaria de resoldre l'assumpte, tenint en compte el desig de totes les minories i procurant satisfer-les de la millor manera possible.

Amb referència a la recent convocatòria de concurs que ha fet el Govern, respecte de la ràdiodifusió, el senyor Macià va dir, que essent com és aquesta matèria de la competència de la Generalitat, segons l'Estatut, quan aquest sigui apro-

vat, en el traspàs de serveis que s'efectui quedarà incorporada a Catalunya la qüestió de la ràdiodifusió, que ara, naturalment, està encara en mans del Poder Central i aquest pot, per tant, legislar sobre d'ella.

Manifestacions del senyor Carner

El ministre d'Hisenda, senyor Jaume Carner, ha fet les següents manifestacions a un repòrter del nostre col·lega "La Humanitat":

"L'hem pogut interrogar breus moments abans d'asseure's a taula, rodejat dels seus fills, en la intimitat de la llar.

—Cinc minuts solament, senyor ministre; voldríem saber què en penseu de la part d'Hisenda acordada per la Comissió a l'Estatut de Catalunya.

El senyor Carner, sobtadament seriós, sense titubejar, ens ha dit:

—No us ho diré pas, perquè m'he fet el propòsit de no parlar de l'Estatut. Ni vull ni en puc parlar.

—Doncs és de doldre—repliquem nosaltres—puix que ningú més indicat que vos, com a ministre del ram, per a parlar de les finances que han d'ésser atorgades a l'Estatut autònom.

—Sí, però ja comprendreu que d'això no en puc dir-vos-en res. Aquesta tarda hi haurà la reunió de parlamentaris i no crec prudent avançar judicis ni fixar posicions.

L'interès periodístic — ha seguit dient el senyor Carner — és molt respectable; però de vegades també

(Segueix a la pàgina 5)

EL VOT PARTICULAR DELS DIPUTATS D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA, SENYORS ANTONI XIRAU I JOAN LLUHI, AL DICTAMEN DE LA COMISSIO PARLAMENTARIA DE L'ESTATUT, HA ESTAT APROVAT PER UNANIMITAT PER TOTS ELS PARLAMENTARIS CATALANS I ACCEPTAT COM A VOT DE LA MINORIA CATALANA.

SI SE'NS COMBAT O SE'NS DISCUTEIX EL DRET DE CATALUNYA, ALLEGANT UN FET HISTORIC DE DOMINACIO, NOSALTRES DIREM SENZILLAMENT QUE NO PODEM OIR AQUEST LLENGUATGE I NO ADMETREM DISCUSSIO SOBRE AQUESTA BASE.

(D'unes declaracions del senyor Companys).